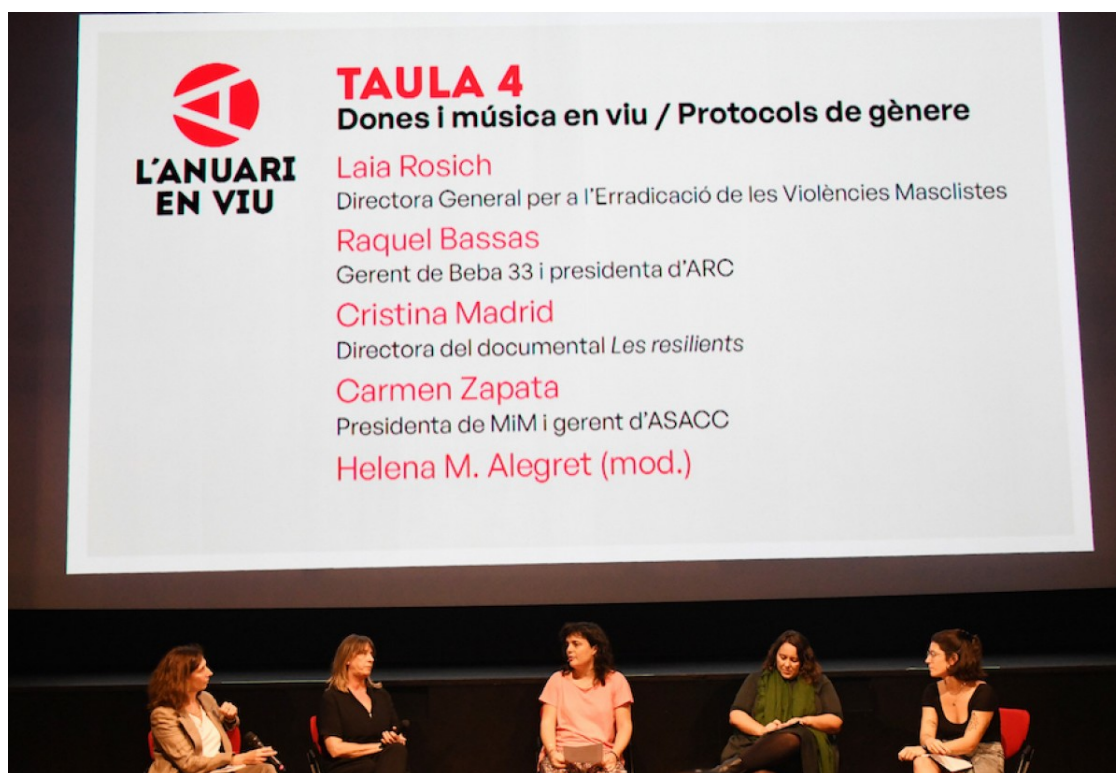

Trencant el mite de la igualtat assolida

Resum de la taula de debat sobre Drets Culturals, celebrada en l'Anuari en Viu, el passat dimarts 18 d'octubre a Paral·lel 62 (Barcelona)

Raquel Bassas, Carmen Zapata, Helena Morén, Laia Rosich i Cristina Madrid

A la taula rodona de l'Anuari en Viu sobre gènere a la indústria musical hi van participar la presidenta d'ARC i gerent de Beba33, Raquel Bassas; la presidenta de MIM (Mujeres en la Industria Musical) i gerent d'ASACC, Carmen Zapata; la Directora General per l'Eradicació de les Violències Masclistes, Laia Rosich (Departament d'Igualtat i Feminismes de la Generalitat de Catalunya) i la gestora cultural i directora del documental *Les resilients*, Cristina Madrid, moderades per la periodista Helena Morén.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=x1vof1uXC1g>

Les dades recollides els darrers anys per l'Anuari de la Música han incidit en evidenciar la poca presència de dones a les programacions musicals dels principals festivals catalans, ja que tot i la tendència creixent fins al 2019 (44%), la presència de dones es va frenar el 2021 (35%), amb gairebé deu punts menys.

Cristina Madrid, gestora cultural i directora de Les Resilients Foto: Juan Miguel Morales

A peu d'escenari, la Cristina Madrid ja havia narrat cinematogràficament a *Les resilients* el feminisme a la indústria de la música des de les experiències de quatre grups de música (**Tribade**, **Clara Peya** ?amb *sold out* a la sala Apolo el passat 13 d'octubre?, **Sey Sisters** i **Roba Estesa**). Hi parlaven de temes com les violències o la manca generalitzada de referents, i hi repassaven dades de 2019 que ara comprova que "en el 2022 són iguals o pitjors de les que teníem. I em pregunto: Hi haurà algun dia que les denúncies a *Les resilients* quedaran obsoletes?". Madrid va criticar la invisibilització de les dones continuada en els escenaris, dalt i sota, i que cal anar més enllà de programar-les el mes de març pel dia internacional de la dona treballadora.

Raquel Bassas, gerent de Beba33 i presidenta d'ARC Foto: Juan Miguel Morales

Ponents com la gerent del management Beba33, Raquel Bassas, va evidenciar que en el món empresarial del sector musical el camí ha millorat respecte al passat. Ella n'és exemple, sent precisament la primera presidenta de l'Associació de representants, promotors i mànagers de Catalunya (ARC) que en els seus quaranta anys d'història anteriors havia estat encapçalada per homes. També recorda com les seves associades eren esporàdiques i sovint camuflades rere un altre titular de l'empresa, mentre que avui "d'una vuitantena d'empreses dins d'ARC ara mateix, una desena té dones al capdavant". Bassas va assegurar que MIM, des de 2016, ha ajudat a la visibilitat de les dones a la indústria musical: "Érem poques noies -potser dues o tres- i escampades, i MIM ha estat un bon aglutinador: hem vist que potser som més de les que ens pensàvem".

Carmen Zapata, gerent d'ASACC i presidenta de MIM Foto: Juan Miguel Morales

La presidenta de MIM, Carmen Zapata, va recordar que durant la pandèmia els grans festivals es van relaxar en termes de feminisme i paritat: "Et deien ?tal com va tot, hem de pensar en això ara? ". Per això Zapata va posar èmfasi en un dels estudis que ha fet MIM, *Igualdad de género en la indústria musical*, amb dades de després de la Covid, on es mostren encara les diferències de sou (amb una bretxa salarial del 20%: 7.700 ? anuals de diferència) i la necessitat de millorar "les condicions laborals de les dones, ja que, a més, les dades indiquen que les dones estan millor preparades a nivell de formació (set de cada deu dones tenen una llicenciatura o estudis específics en el sector de la música)".

"Ara que hi ha manca de tècnics (perquè durant la pandèmia molts han canviat de professió) és el moment que desembarquin i entrin en tromba a ocupar aquestes feines les tècniques en el sector", reblava Zapata, tot recordant que MIM facilita un llistat de dones professionals de la indústria del directe

Laia Rosich, Directora General per l'Erradicació de les violències masclistes Foto: Juan Miguel Morales

Per la seva banda, Laia Rosich va assenyalar les reticències de grups parlamentaris que neguen el problema, indicant que no volen veure que "és un fet estructural i els interessa trobar-nos disseminades i poc organitzades, i així poder dir que si tu, individu, no ets aquí dalt és perquè tu no ets prou bona". La feina actual des del Departament d'Igualtat i Feminismes aposta per anar més enllà de la qüestió assistencial de manera individualitzada (atenció psicològica, jurídica...) i preveure també "un marc estructural on la prevenció, l'atenció i la reparació estan summament interrelacionades".

Helena Morén, moderadora i coordinadora de l'Anuari de la Música Foto: Juan Miguel Morales

El debat amb el públic va ser intens, sobretot amb preocupació per l'educació dels adolescents, que tenen els referents en *streamers* de les xarxes socials i alguns d'ells cauen en "el masclisme antic i retrògrada", en paraules de Bassas, o "en reaccions que van més enllà de posar-se a la defensiva. Es tracta d'un marc organitzat d'extremadreta antifeminista subvencionat, amb dades en contra i molt armat a les xarxes", va atzivar Rosich.

La creació d'espais segurs va més enllà del punt lila als festivals, cal formació continuada de tothom a la indústria musical i educar en igualtat des de la família i l'escola. Sobre els incidents d'aquest estiu de les punxades en zones d'oci, Zapata és clara: "al que es juga és amb la nostra salut mental, amb la seguretat i la por de les dones, i això és tan perillós com la resta. No es pot permetre que en aquesta societat sigui una gracieta agredir les dones punxant-les perquè pensin que després d'això els pot passar quelcom més. L'educació ha de venir des del moment zero i el problema està en com es manipula i tergiversa tot".

Anna Cerdà, coordinadora i codirectora de la sala Paral·lel 62 de Barcelona Foto: Juan Miguel Morales

Hi ha, però, molt treball en marxa: el procés participatiu del protocol marc que s'ha engegat des de la Direcció General per l'Erradicació de les violències masclistes; l'eina d'autoavaluació en equitat de gènere per a empreses que presentarà MIM; tota una feina en curs d'assegurar 'empreses amb propòsit' -que són aquelles que compliran els objectius de l'ODS 5 d'igualtat de gènere per a l'agenda 2030-; s'estan implementant línies de subvenció on es té present si hi ha direcció o gerència femenines, fent sumar punts a qui ho té en compte, tot afegint valor als projectes; o la mateixa sala que acollia l'Anuari en Viu, Paral·lel 62, que és coliderada per dues dones, com va assegurar la seva coordinadora Anna Cerdà. La consciència de gènere té a veure amb l'equitat social, en anivellar privilegis i erradicar opressions; les dones que treballen a la indústria musical tenen molt present què vol dir i què cal fer per trencar el mite de la igualtat assolida.